

பொம்மை மனிதர்கள் சிறுகதை தொகுப்பில் சமூக வாழ்வியல்

Social life in the Pommai Manithargal Short Story Collection

பெரியசாமி.பி, தமிழ்த்துறை, டாக்டர்எம்.ஜி.ஆர். சொக்கலிங்கம் கலைக் கல்லூரி,
ஆரணி, திருவண்ணாமலை- 632317, தமிழ்நாடு, இந்தியா,

Periyaswamy. B, Department of Tamil, Dr. MGR Chockalingam Arts College, Arni,
Thiruvannmalai – 632317, Tamil Nadu, India,

ORCID : <https://orcid.org/0000-0002-7395-9699>

DOI: [10.5281/zenodo.17417915](https://doi.org/10.5281/zenodo.17417915)

Abstract

This essay titled 'Social Life' in the collection of Pommai Manithargal Short Stories examines in detail the poverty of the people in the modern society, the sense of motherhood, the plight of the elderly in the society, the fact that food is based on the land and facilities to which they belong, the importance of education and the suffering of the mother. The collection also explores how a woman lifts her hand whenever a man is tired of her life. In this way, this collection of short stories by Mugilai Rajapandian has been shown to be a mirror of today's social life. The short story collection Puppet People contains twelve short stories by Mughali Rajapandian. Every short story covers every social point of view. The short stories in this book contain various messages like Kumaraswamy's honesty, Sorna's bravery, Kuppamma's son's affection, Vasanthi's good mind, division, necessity of study, secularism. Based on these, the social life involved in it will be explored.

Keywords : Puppet Men, Mukhilai Rajapandian, Lifestyle, Society, Femininity, Education, பொம்மை மனிதர்கள், முகிலை இராசபாண்டியன், வாழ்வியல், சமூகம், பெண்மை, கல்வி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பொம்மை மனிதர்கள் சிறுகதை தொகுப்பில் சமூக வாழ்வியல் எனும் இக்கட்டுரையானது தற்கால சமூகத்தில் மக்களின் வறுமை நிலையையும், தாய்மை உணர்வையும், வயது முத்தோர்கள் சமூகத்தில் அடையும் அவலத்தையும், உணவு என்பது அவரவர் சார்ந்துள்ள நிலத்தின் அடிப்படையிலும் வசதிவாய்ப்புகளின் அடிப்படையிலும் அமைந்துள்ளது என்பதையும் கல்வியின் முக்கியத்துவமும் அதற்காக தாய் படும் துயரையும் இக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளது. அதுமட்டுமன்றி ஒரு ஆண்

தன் வாழ்வில் சோர்ந்து போகும்போதெல்லாம் பெண் அவனின் கைதூக்கி எவ்வாறு கரையேற்றுகிறாள் என்பதும் இச்சிறுகதை தொகுப்பின் வழி ஆராயப்பட்டுள்ளது. இதன்வழி முகிலை இராசபாண்டியனின் இச்சிறுகதை தொகுப்பானது இன்றைய சமூக அவலங்களைப் படம்பிடிக்கும் கண்ணாடியாகத் திகழ்ந்துள்ளதை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

முன்னுரை

பொம்மை மனிதர்கள் எனும் சிறுகதை தொகுப்பு முகிலை இராசபாண்டியன் அவர்களின் பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியது. ஒவ்வொரு சிறுகதையும் ஒவ்வொரு சமூகப் பார்வையினை உள்ளடக்கியது. குமாரசாமியின் நேர்மை, சொர்ணாவின் துணிவு, குப்பம்மாவின் மகன் பாசம், வசந்தியின் நல்ல மனம், பாகப்பிரிவினை, படிப்பின் அவசியம், மதசார்பின்மை எனப் பல்வேறு செய்திகளை உள்ளடக்கியதாக இதிலுள்ள சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன. இவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இதில் இடம்பெற்றுள்ள சமூக வாழ்வியலை ஆராயவுள்ளது.

பெண்மை – வழிகாட்டி

ஒரு குடும்பம் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றால் அதில் இருக்கும் பெண்கள் சிறப்பானவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஒரு குடும்பத்தைக் கட்டியாள்வதே பெண்தான். இதனை, வாழ்வில் சீரும் சிறப்பும் பெற்று வாழ ஒரு சமூகமானது நல்ல குடும்ப வாழ்க்கை உடையதாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு முக்கியமான கருவியாக இருப்பவர்கள் பெண்கள். ஒருவன் பிறர் மதிக்கும் வகையில் பெருமையுடன் வாழ்ந்து மகத்தான சிறந்த குணங்களை உடையவனாக இருக்க வேண்டும். அத்தகைய உயர்ந்த குணங்களை உடையவனாக ஒருவனை உருவாக்குவது அவனுடைய மனைவியாகிய பெண் என்பவள் ஆவாள். பெண் வாழ்வின் உயர்ந்த இன்பத்தை வழங்குவதை அடிப்படை இலட்சியமாகத் மேற்கொள்கிறாள். (கோ. வசந்திமாலா, பெண்மையைப் போற்றுவோம், பதிவுகள் இணைய இதழ், 27 செப்டம்பர் 2020, பார்வை – 01.10.2025) என வசந்திமாலா கூறியுள்ளார்.

பெண் என்பவள் ஆணின் பாதி. ஓர் ஆண் துவட்டு விழும்போதெல்லாம் தூக்கி நிறுத்தும் ஊன்றுகோல். கணவனுக்கான சிறந்த வழிகாட்டி. இதனை, குமாரசாமியின் தந்தை இறந்த பின் நிற்கதியாய் நின்றவனுக்கு வழிகாட்டியான அவன் மனைவி, கைலாசம் இருந்தது வரையில் குமாரசாமிக்கு உலகமே தெரியவில்லை. தந்தையார் இறந்த பிறகு என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்த குமாரசாமிக்குச் சொர்ணாதான் நல்ல வழியைக் காட்டினாள். (பொம்மை மனிதர்கள், ப.22) என்பதிலிருந்தும்,

“செஞ்சு வச்சு பொம்மைகளைப் பார்த்துக் கிட்டு நின்னா போதாது

படைச்சதைப் பார்த்துப் பிரம்மா பிரமிச்சுப் போய் நின்னுட்டா படைப்பு வேலையைச் செய்யறது எப்படி?” (பொம்மை மனிதர்கள், ப.24) என்று அவனை அதிகார தோணியில் உற்சாகப்படுத்தும் சொர்ணாவின் குரலிலும், இன்று மீன் போதுமானவரை கிடைக்காவிட்டால் என்ன செய்வது எனத் தவிக்கும் சூசைக்கு துணையாய் நிற்கும் மேரியிடனும், ”இந்தா சித்த இரும். அந்த உமலை நான் எடுத்துட்டு வர்றேன்” என்றபடி வெளியே வந்த மேரி உமலை எடுத்துக் கொண்டு சூசையுடன் நடந்தாள். (பொம்மை மனிதர்கள், ப.103) பணத்தை சரியாக கையாள வேண்டும் என எடுத்துரைக்கும் மேரியிடமும், இன்னைக்கு வேணும் நாளைக்கு வேணும்னு பணத்தைச் சேர்த்து வைச்சிருந்தா இந்தக் கஷ்ட காலத்துக்கு உதவியா இருக்கும். அப்படியில்லாம தினமும் வற்றபணத்தைச் செலவு செய்யறதால எப்படிச் சமாளிக்கிறதுன்னு தெரியாம திண்டாட வேண்டியிருக்கிறது. (பொம்மை மனிதர்கள், ப.108) மரவாடகை தராததால் இன்னாசி தாத்தா மரத்தை எடுத்துச் சென்றபோதும் மனம் தளராமல், ‘கவலைப்பட்டுக்கொண்டு இருப்பதால் நமது கஷ்டம் நம்மை விட்டுப் போய்விடாது. அந்தக் கவலையை விரட்டுவதற்கு வழியைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். ஒரு வாசல் அடைக்கப் பட்டுவிட்டால் ஆண்டவர் இன்னொரு வாசலைத் திறப்பார். அந்த வாசல் முதல் வாசலை விட உன்னதமாகவே இருக்கும்’ எப்போதோ ஆலயத்தில் கேட்ட பிரசங்கம் மேரியின் நினைவில் ஓடியது. (பொம்மை மனிதர்கள், ப.114) உடனே அவள் தன் கழுத்திலிருந்ததைக் கழட்டி கொடுத்து தொழில் செய்ய உதவியனாள். பெண் என்பவள் ஆளுமையின் அடையாளம் பாசத்தின் உச்சம் என்பதை நம்மால் அறிய இயலுகிறது.

உணவு

உணவு என்பது ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டு அடையாளங்களில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. பெரும்பாலும் அந்தந்த பகுதிக்கும் அவரவர் வசதிக்கும் ஏற்ப இந்த உணவுகள் மாறுபடும். இந்த உணவு குறித்த ஆய்வுகள் பன்நெடுங்காலமாய் நடந்துவருவதையும் உணவையும் பண்பாடும் பிரிக்க இயலாதவை என்பதையும், மனித வரலாறு குறித்த விவாதத்தில் உணவினைப் புறந்தள்ளிவிட இயலாது. உலகளவில் நடைபெறக்கூடிய மானிடவியல் சார்ந்த ஆய்வுகளில் உணவு குறித்த பகுப்பாய்வுகள் பல தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. காரணம், உணவின் பயன்பாடு மனித வாழ்வியலோடு தொடர்புடைய உயிர்க்காரணியாகும். (ஆ. பிரபு, உணவும் பண்பாட்டு மெருகேற்றலும், வல்லினம் கலை இலக்கிய இதழ், 9 மார்ச். 2017, பார்வை-25.09.2025) என்கிறார் பிரபு. எல்லா உணவைக் காட்டிலும் தாய் தன் கையால் உருவாக்கும் உணவே சிறந்தது என்பதை பழமலம்,

‘எளியது தான்

என்றாலும் அம்மா வைக்கும் குழம்பு

உயிர் கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பது (பழமலம், சனங்களின் கதை, ப.,50)

எனும் கவிதையில் கூறியுள்ளார். அந்தவகையில் பொம்மை செய்யும் குமாரசாமிக்கு இட்லி காலை உணவாக அமைந்தது. இதனை,

இட்லியைச் சாப்பிட்ட அவன் எதுவும் பேசாமல் பொம்மைகளையே பார்த்து நின்றான். (பொம்மை மனிதர்கள், ப.24)

என்பதிலிருந்து அறியலாம். மேலும், வறுமையின் பிடியில் சிக்குண்டு தோல் தொழிற்சாலையில் வேலைபார்க்கும் குப்பம்மாவுக்கு,

பக்கத்தில் இருந்த சுள்ளிகளை ஒடித்து அடுப்பில் தீ மூட்டினாள். கருப்பட்டி டப்பாவின் மூலையில் ஒட்டியிருந்த தூளை எல்லாம் வழித்து சுக்குப் போட்டு காபி போட்டாள். ஒரு தம்ளர் சுக்குக் காபியைத் தெளித்துக் குடித்தாள். தொண்டையில் அது இறங்கும்போதே சுறுசுறுப்பு உடம்பில் ஏற ஆரம்பித்தது. பானையில் கிடந்த குருணை அரிசியைச் சலித்து அடுப்பில் போட்டு கஞ்சி வைத்தாள். கஞ்சி கொதித்து வேகின்ற வேளையில் ஒரு டப்பா சோற்றை எடுத்து நீரை வடித்தாள். அதை அப்படியே பாஸ்கரின் டிபன் பாக்கலில் வைத்து மூடினாள். மீதி இருந்த பருக்கையில் மேலும் வெந்நீரை ஊற்றினாள். கொதித்துக் காய்ந்தது கஞ்சி. பாஸ்கரின் அருகில் போனாள் குப்பம்மா. தூங்கும் மகனை உற்றுப் பார்த்தாள். அவனது முகத்தில் பக்கியிருந்த சோகம் அவள் நெஞ்சைப் பிசைந்தது. (பொம்மை மனிதர்கள், ப.35)

சுக்குக் காபியும், கஞ்சியும் உணவாக அமைந்தது. மீன்பிடிக்கும் சூசைக்கு பழைய சோறும் கருவாடும் உணவாக அமைந்தது. இதனை,

பழைய சோறு அவனுக்குத் தயாராக இருந்தது. வாளைமீன் கருவாட்டைத் தொட்டு பழைய சோற்றைச் சாப்பிட்டுவிட்டு எழுந்தான் சூசை. (பொம்மை மனிதர்கள், ப.103)

என்பதிலிருந்து அறியலாம். இதன்வழி பல்வேறுபட்ட மக்களின் உணவுப் பாரம்பரியத்தை இந்நூலாசிரியர் நமக்கு எடுத்துள்ளமை அறியப்படுகின்றது.

வேலியே பயிரை மேய்ந்தது

சென்னைக்கு வந்து தன் பொம்மைகளை விற்க குமாரசாமியும் அவன் மனைவி சொர்ணாவும் தொடங்கினர். அப்போது அந்த பகுதியில் காவலில் ஈடுபட்டிருந்த பட்டாமி என்ற காவலருக்கு சொர்ணாவை அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. அவனுடைய செய்கைகளை எல்லாம் வைத்து சொர்ணாவும் ஓரளவு புரிந்துக் கொண்டாள். அதனால் அவனை விட்டு தள்ளியே இருந்து வந்தாள். ஒருநாள் தண்ணீர் கேட்டு வந்தவன்,

தண்ணீரை வாங்கிய பட்டாபி அவளது கைகளைப் பற்றினார். கையை இழுத்துக் கொண்டாள் சொர்ணா. தம்ளர் தரையில் விழுந்தது. தம்ளரை எடுக்கக் குனிந்தாள் அவள். சொர்ணாவின் முழங்கைப் பகுதியைப் பிடித்து அவர் பக்கமாக இழுத்தார் பட்டாபி. அவரது மூச்சு சூடாக வெளிவந்தது. சொர்ணாவுக்குக் கோபம் அதிகமானது. பட்டாபியின் கன்னத்தில் ஒங்கி அடித்தாள். (பொம்மை மனிதர்கள், பக்.27-28)

உடனே அவன் இனி எப்படி இங்க கடை நடத்தரேனு பார்க்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு கிளம்பினான். இது அன்று மட்டுமல்ல இன்றும் நடந்த வண்ணம் தான் இருந்து வருகின்றது. காவலர் காவலர்களாக இல்லாமல் அவர்களே பாதகர்களாக மாறுவதுதான் நம் சமூகத்தின் சாபக்கேடு. பல சிறை மரணங்கள், பழிவாங்கல் நடவடிக்கைகள், கற்பழிப்புகள், கட்டபஞ்சாயத்துக்கள் எனக் காவலர்களின் நடத்தைக்கேடுகள் ஏராளம் இதை நாம் தினமும் செய்தித்தாள்களிலும் செய்திகளிலும் கண்டு வருகின்றோம்.

பட்டாபி எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தன் அதிகாரத்திமிரை காட்டும் முகமாக, அவரது நடையில் ஒரு கம்பீரம். நிமிர்ந்து நடந்து வந்தார். பொம்மைகளை லத்தியால் தட்டியபடி “இன்னைக்குச் சாயங்காலத்துக்குள்ளே இங்கே இருந்து எல்லாம் காலி பண்ணிடணும்... நாளைக்குக் காலையில் இங்கே மினிஸ்டர் வர்றார்... எல்லாம் எடுத்துக் கட்டிக்கோ...” என்று லத்தியால் பொம்மையைச் சரித்த பட்டாபியின் கண்கள் சொர்ணாவைத் தேடின. (பொம்மை மனிதர்கள், ப.29)

அவர்களை அந்த இடத்திலிருந்து விரட்ட முயற்சி செய்கிறார். இது தன் அதிகாரத்தை தவறாக பயன்படுத்துவது மட்டுமல்ல. தனக்கு அடக்காதவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்ற ஒருவகை அதிகாரப்போக்குமாகும்.

தாய் மனம்

தாய் என்பவள் தனக்கு இல்லையென்றாலும் தன் மக்களை குறையின்றி வளர்க் வேண்டும் என்று விரும்பக்கூடியவள். இதனை,

அன்றாடம் குடிப்பதற்குக் கஞ்சியே இல்லாத நிலை. என்றாலும் தனது மகனைப் பெரிய படிப்பு படிக்க வைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் அவளுக்கு. (பொம்மை மனிதர்கள், பக்.32-33) எனக் குப்பாமாவைப் பற்றி ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். இது போல ஒரு குப்பம்மா அல்ல பல்வேறு குப்பம்மாக்கள் தினந்தோறும் நம்மைக் கடந்து செல்கிறார்கள். நமக்குத்தான் அவர்களைப் பற்றி சிந்திக்க நேரம் இருப்பதில்லை. தன் உடல்நிலை சரியில்லாத போதும் தனது சூப்பர்வைசரிடம் கேட்டு தன் மகனுக்கான பணத்தை தயார் படுத்தி வந்த குப்பம்மா தன் மகனிடம்,

”ஒண்ணும் இல்லேய்யா... நீ இஸ்கூலு பொறப்படு... இந்தா பீஸ் கட்ட

பணம்... போற பாதையில் தங்கம் கடையில் இட்லி வாங்கிச் சாப்பிட்டுட்டுப் போ... காசு நான் அப்புறம் கொடுக்கிறேன்” என்று நடுங்கியபடியே சொன்னாள் குப்பம்மா. (பொம்மை மனிதர்கள், ப.43)

எந்த காரணத்தைக் கொண்டும் தன் மகன் படிப்பு கெட்டுப்போகக் கூடாது என்பதில் குப்பம்மா எவ்வளவு உறுதியாக இருந்தாள் என்பது நமக்கு இதிலிருந்து தெரிகின்றது.

இப்படியெல்லாம் கஷ்டப்பட்டு படிக்க வைக்கும் தாயை கடைசி காலத்தில் பிள்ளைகள் சரியாகப் பார்த்துக் கொள்வதில்லை என்பதை தந்தை இறந்த பின் சொத்துக்களைப் பிரித்துக் கொண்டு போகவும் அம்மாவை யார் பார்த்துக் கொள்வது என விவாதிக்கவும் வந்த பிள்ளைகளைக் கண்டு வருந்தியவர் கூறுகையில்,

”நீங்கெல்லாம் படிச்சவங்கதானா.. உங்களைப் பெத்து வளர்த்து படிக்கவைச்சு ஆளாக்கிறதுக்கு அவள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டா... உங்ககிட்ட எதையாவது எதிர்பார்த்தா அதைச் செய்தா... உங்கமேல உள்ள பாசத்திலதான் அதைச் செய்தாள். அந்தப் பாசத்தைப் புரிஞ்சிக்காம பணக்கணக்குப் போடுறீங்களே... இதுக்குத்தானா... நீங்க படிச்சீங்க... நீங்கள்லாம் மனுஷங்களே இல்லைடா... மிருகங்க... போங்க... போய்ப் பாருங்க... உங்க... அம்மா யார் தயவும் வேணாம்னு போயிருக்கிறா! போய்க் கடையில் பாரு...!” (பொம்மை மனிதர்கள், ப.69)

என்றதும் கடைசியில் தாய் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து பிள்ளைகள் திகைக்கின்றனர். ஆம், பெற்றோர்கள் உங்களிடம் எதிர்பார்ப்பது கருணையும் பணமும் அல்ல. பந்தமும் பாசமும் தான் அதுதான் அவர்களை கடைசி காலத்திலும் சுகமாக வாழ வைக்கும். வாங்க வீட்டுக்குப் போகலாம் எனத் தாயிடம் கூறும் மகன்களிடம்,

“அதைத்தான் வித்தாச்சே... அங்கே இனி என்ன இருக்கு... உங்க வேலை முடிஞ்சு போச்சு... நீங்க போய்ட்டு வாங்க...” என்று சொன்ன அம்மாவின் கண்களில் கண்ணீர் வழிந்தது. (பொம்மை மனிதர்கள், ப.70)

இவ்வாறு தன் வேதனையைப் புலப்படுத்துகிறாள். என்னதான் கோடிகோடியாய் சொத்தும் பணமும் இருந்தாலும் தன் கடைசி காலத்தை தான் வாழ்ந்த வீட்டில் கழிக்க வேண்டும். பரம்பரை வீட்டில் வாழ வேண்டும் என்பது உளவியல் ரீதியாக உணர்வு. அதற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் மதிப்பளிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அதைவிட்டு சென்ற பொழுதே அவர்கள் உயிரும் போனதுதான். அங்கிருந்து புறப்படுவது அவர்களின் உடலாகத்தான் இருக்கும் உணர்வுள்ள மனிதராய் இருக்க இயலாது என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டு முதியோர்களை அவர்கள் விருப்படி வாழ வைக்க வேண்டும்.

நேர்மை

நேர்மை என்பது ஒரு மனித இச்சமுகத்தில் சிறந்தவனாய் அடையாளம் காட்டும்

பண்புகளும் சிறந்தது. இதனை வள்ளுவர்,

இடுக்கண் படினும் இளிவந்த செய்யார்

நடுக்கற்ற காட்சி யவர். (குறள்.115)

என்ற குறளில், இடர்பாடுகள் வந்தாலும் தகுதியற்ற செயல்களைச் செய்யாத, நடுவு நிலைமை உடையவர்கள் நேர்மையானவர்கள் அவர்கள் தங்கள் வாழ்வில் வெற்றி பெறுவார்கள்என் கூறியுள்ளார். அவ்வாறே, ஒரு கிருஷ்ணர் பொம்மையை ஒரு பெரிய பணக்காரர் குமாரசாமியிடம் செய்ய சொல்லி இருந்தார். அது அவர் எதிர்பார்த்ததை விட மிகவும் அழகாக இருந்தது. அதனால் அவருக்கு மிகவும் பிடித்துப் போய்விட்டது. அதனால் அவர்,

முன்பு பேசியதற்கு மேலாக இரண்டு நூறு ரூபாய் நோட்டுகளை அதிகமாகக் கொடுக்க அவர் எடுத்தார். குமாரசாமி வாங்கவில்லை. “ஆயிரம் ரூபாயே அதிகம்தான்” என்று சொல்லி ஆயிரம் ரூபாயை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டான். “இந்தப் பொம்மை விலையை ஐயாயிரம் ரூபாய்னு நீ சொன்னாலும் நான் நம்பித்தான் வாங்குவேன். இந்த இருநூறு ரூபாயை வேண்டாம்னு சொல்றியே!” “தொழிலுக்கேத்த பணம் தாங்க வாங்கணும். இந்தப் பொம்மையை ஐயாயிரம் ரூபாய்னு பொய் சொல்லி உங்களை நான் ஏமாத்திடலாங்க... ஆனா, ஐயாயிரத்துக்குப் பத்தாயிரமா என்னை ஏமாத்த ஒருத்தன இருப்பான். உழைக்காத காசு உடல்ல ஒட்டாதுங்க. உங்களை நான் ஏமாத்திப் பணம் வாங்கினேன்னா அந்த ராதாகிஷ்ணனே என்னை மன்னிக்க மாட்டாருங்க...”(பொம்மை மனிதர்கள், ப.20)

என்று குமாரசாமி கூறி பேசிய தொகையை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டார். இதிலிருந்து அவருடைய நேர்மை நமக்குப் புலப்படுகின்றது. இதைதான் வறுமையிலும் நேர்மை என்பர். இதேபோல், சங்கரன் பனைமரத்தில் பதனீர் மட்டுமே கட்டுவார் கள்ளு இறக்கமாட்டார். இதனை,

யாராவது பனையில் கள்ளுக் கலயம் கட்டச் சொன்னால் அவர்களுக்குச் சங்கரன் சொல்லும் ஒரே பதில் இதுதான்; ‘பத்திரகாளி அம்மன் நமக்காகத் தந்த இந்தப் பனை, பதனீர் இறக்குறதுக்குத்தான்; கள்ளுப்பயிவி இறக்குறதுக்கு இல்லை’ என்று வானத்தைக் காட்டுவார். (பொம்மை மனிதர்கள், ப.160) என்பதிலிருந்து அவரின் நேர்மையை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

மதசார்பின்மை

மதம் என்பது யானைக்குதான் பிடிக்க வேண்டும். மனிதர்களுக்கு அல்ல. மனிதனுக்கு மனிதநேயம்தான் பிடிக்க வேண்டும். ஏனோ இப்போதெல்லாம் சமூகத்தில் மதமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு மத அரசியலும் சாதி இல்லை என்று சொல்லிக்

கொண்டு சாதி அரசியலும் மலிவாக நடந்து வருகின்றன. இந்த அரசியல் தலைவர்களுக்கு மதமும் சாதியும் தவிர வேறேதும் தெரியாதோ என்னமோ. மனிதனை மனிதனாக வாழவிடுங்கள். உலகில் மனிதநேயம் தழைக்கும். எங்களை உங்கள் ஓட்டுக்காகவும் அரசியலுக்காகவும் பிரிக்க முயலாதீர்கள் மனிதம் மரணித்துவிடும். மனிதநேயம் என்பது மதத்தைக் கடந்தது என்பதை பொம்மை மனிதர்கள் எனும் சிறுகதையில், பொம்மை செய்பவரான குமாரசாமி செய்து வைத்திருந்த பொம்மைகளை விவரிக்கும்போது,

யானை, மான், குதிரை பொம்மைகளுடன் முருகன் தொடங்கி இயேசு நாதர் வரை எல்லா மதக்கடவுள்களும் அந்த வெயிலில் குளிர் காய்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். (பொம்மை மனிதர்கள், ப.15) என முகிலை இராசபாண்டியன் கூறியிருப்பது ஒரு சிறந்த சமூக நல்லிணக்க பார்வையாகும். இதன் தேவையை,

மதச்சார்பின்மை எனும் அரசியல் மாண்பு சகல நாடுகளுக்கும் தேவையானது என்றால், பல மதத்தவரைக் கொண்ட இந்தியாவிற்கு அது அவசியத்திலும் அவசியமானது. மதச்சார்பும், மதவெறியும் கொண்ட நிலப்பிரபுத்துவ அரசியலினால் நம் நாடு எத்தனையோ துன்பங்களை அனுபவித்து விட்டது. இன்றைய உலகமய அரசியலில் அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய யூனியனின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து நிற்க வேண்டும் என்றால் சகல மக்களின் முன்னேற்றத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு மெய்யான பொருளாதார வளர்ச்சியை நாம் கண்டாக வேண்டும். அதற்கு மதக் கலவரங்கள் இல்லாத, ஒற்றுமை மிகுந்த சமூகம் என்பது ஒரு முந்தேவையாகும். அதைச் சாதிக்க அரசிலும் பொதுவாழ்விலும் மதச்சார்பின்மையைச் சொல்லளவிலும் செயலளவிலும் உருவாக்குவதே ஒரே வழி. (அருணன், மதச்சார்பின்மை எனும் அரசியல் மாண்பு, கீற்று இணைய இதழ், 09 மார்ச். 2011, பார்வை – 01.10.2025)

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், மதமாய்ச் சில மனிதர்கள் எனும் சிறுகதையில், தன்னை தாக்க வந்தவர்களிடமிருந்து தப்பித்து தேவசகாயத்திடம் அடைக்கலம் புகுந்த சாமியாடி சங்கரன்,

தேவசகாயத்தின் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சொன்னார்... ”அந்தச் சுடலைமாடசாமிதான் உங்க ரூபத்தில் வந்து என்னைக் காப்பாத்தினாரு...” என்று வானத்தைப் பார்த்தார். (பொம்மை மனிதர்கள், ப.160)

இது ஒரு கிருத்துவரை சுடலைமாடனாக நினைக்க வைத்திருக்கிறது இச்சமூகம் என்றால் அது மதச்சார்பின்மையின் அடையாளமே. எனவே, மனிதத்தை வளர்ப்போம் மதங்களைக் கடந்து. மதங்கள் கூறுவதெல்லாம் பிற உயிர்களையும் தம் உயிர்போல் நேசி என்பதையே. எனவே உயிர்களை நேசிப்போம் உறவுகளாய் வாழ்வோம்

முடிவுரை

சமூகம் என்பது தனி ஆளாய் வாழ்வதல்ல. அது பல மனிதர்களின், பல குடும்பங்களின் கூட்டமைப்பு. எனவே, அது பலதரப்பட்ட உணர்வுகளை உள்ளடக்கிது. இதில் நாம், நேர்மையான மனிதர்கள், அதிகாரத்திமிருடன் இருப்பவர்கள், வறுமையில் வாடுபவர்கள், பணக்காரர்கள், கல்விக்காக கையேந்துபவர்கள், உணவுக்காக உழல்பவர்கள் எனப் பலரையும் நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களைப் பற்றிய ஒரு கதைகளின் தொகுப்பாகத்தான் இது அமைந்துள்ளது. மேலும், பெண் என்பவள் ஆணின் வழிகாட்டி. அவள் தாயாகவும், மனைவியாகவும் இச்சமூகத்தில் ஆண்களுக்கு எவ்வாறு பக்க பலமாய் உள்ளாள் என்பதையும் இக்கதைத் தொகுப்பு நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது. ஒரு ஆணின் வளர்ச்சி அடிப்படை காரணி பெண்தான் என்பதை இக்கதைத் தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் நமக்குத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. வயதான காலத்தில் இன்றை இளைஞர்கள் அந்த தாயை எவ்வாறு நடத்துகிறார்கள் என்ற கொடுமையும் இதில் படம்பிடித்து காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன்வழி இக்கதைத் தொகுப்பு தற்காலச் சமூகத்தின் கண்ணாடியாகத் திகழ்கின்றது என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அருணன், மதச்சார்பின்மை எனும் அரசியல் மாண்பு, கீற்று இணைய இதழ், 09 மார்ச். 2011, பார்வை – 01.10.2025 <https://keetru.com/>
2. பழமலய், சனங்களின் கதை, பெருமிதம் வெளியீடு, 1985.
3. பிரபு. ஆ., உணவும் பண்பாட்டு மெருகேற்றலும், வல்லினம் கலை இலக்கிய இதழ், 9 மார்ச். 2017, பார்வை - 25.09.2025 <https://vallinam.com.my/version2/?p=3853>
4. புலியூர்கேசிகன் (பதி.), திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 1986.
5. முகிலை இராசபாண்டியன், பொம்மை மனிதர்கள், கோவன் பதிப்பகம், சென்னை, 2007.
6. வசந்திமாலா. கோ., பெண்மையைப் போற்றுவோம், பதிவுகள் இணைய இதழ், 27 செப்டம்பர் 2020, பார்வை – 01.10.2025 <https://www.geotamil.com/>

Bibliography

1. Arunan, Madhasarbinmai enum arasiyal manbu, Keetru E. journal, Published- 09 March. 2011, Visited – 01.09.2025. <https://keetru.com/>
2. Pazhamalai, Sanangalin kathai, Perumitham Veliedu, 1985.

3. Prabhu. A., Unavum Panpattu Meruketralum, Vallinam Art and Literature Journal, published - 9 March. 2017, Visited - 25.09.2025 <https://vallinam.com.my/version2/?p=3853>
4. Puliur Kesikan (ed.), Thirukkural Parimelazhagar Urai, Poompuhar Pathipagam, Chennai, 1986.
5. Mukhilai Rajapandian, Bommai Manithargal, Kovan Pathipagam, Chennai, 2007.
6. Vasanthimala. K., Penmaiya Potruvom, Pathivugal e.journal, Published -27 September 2020, Visited – 15.09.2025 <https://www.geotamil.com/>

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

பெரியசாமி.பீ, “பொம்மை மனிதர்கள் சிறுகதை தொகுப்பில் சமூக வாழ்வியல்”
புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 5, இதழ் 4, அக்டோபர் 2025, பக். 8-17

Cite this Article in English

Periyaswamy. B, “Social life in the Pommai Manithargal Short Story Collection” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.5 Issue 4, October 2025, pp. 8-17